

"Kam mēs dosim savus bērnus?"

Māc. Dons Ričmans

"Tad viņš To atdeva tiem, lai tie Viņu sistu krustā." (Jāņa 19:16) Jēzus bija apgrūtinoša problēma Poncijam Pilātam. Viņš bija problēma, no kuras Jūdejas pārvaldnieks vēlējās atbrīvoties uz visiem laikiem. Viņš darīja to, kas bija viņa varā darīt. Viņš nodeva Viņu saviem profesionālajiem slepkavām, kuri viņu pazemoja, piekāva un beigās sita krustā.

Šis jaunais latviešu puisis nebija viņas vīrs, bet viņš bija bērna tēvs. Mazulis bija apgrūtinoša problēma, no kuras viņš vēlējās tikt vaļā pēc iespējas vieglākā veidā. Tāpēc viņš mazuli nodeva profesionālam slepkavam. Šis nežēlīgais, nejūtīgais aborta veicējs izmantoja savas medicīnas zināšanas, lai burtiski sarautu nabaga bērnu gabalos. Pat ja bērns iekļuva statistikas tabulās, kā viens no 11825 abortos nogalinātajiem, salīdzinot ar 22300 dzīvi dzimušajiem, viņš vai viņa ir kas daudz vairāk kā statistikas skaitlis. Tas bija mazs cilvēks. Kad viņu izrāva no drošās un siltās vietas mātes miesās, Debesīs valdīja lielas skumjas. Tur skuma par bērnu, kuru pazina viņa Radītājs, kas jau bija domājis par viņa dzīvi. Tur skuma par māti, kura vīrieša, iespējams, ārsta vai draugu spiesta, pārkāpjot savai sirdsapziņai, nodeva savu mazuli bendei. Viņa nekad vairs nebūs tāda kā bija...

Kāds iebildīs, ka mēs esam pārāk bargi, jo galu galā, nevar taču īsti zināt, ka tas ir mazs cilvēks. Vēl jo vairāk- mūsu likums atļauj abortu un ir ārsti, kas dedzīgi tos veic un pat pierunā jaunās mātes to darīt. Tomēr Kristieši ir vienmēr zinājuši, ka bērns ir maza cilvēciska būtne. Rakstu liecība ir skaidra. Piemēram 1.Mozus grāmata 1:26-27 mums saka "Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja." Tik ļoti iemīļotais 139.Psalma 13.pants mums atgādina, ka Mes tikām veidoti un mums piešķīra ķermeni mātes miesās, ka mēs ikviens esam tik brīnišķīgi radīti. Jēzus bija patiess cilvēks un patiess Dievs visu laiku, kamēr Viņa mājvieta bija viņa mātes Marijas miesas. Agrīnas Kristīgās Baznīcas mācība, kas saucas Didache, saka "tev nebūs nokaut bērnu abortā." Mārtiņš Luters rakstīja "Jo tie, kas nerūpejas par sievieti stāvokli un nesaudzē vārgo augli ir slepkavas un bērnu nogalinātāji." Cilvēks ir Dieva radības kronis, mīlēts un sargāts ar piekto bausli: "Tev nebūs nokaut."

Šodien medicīnas zinātne apstiprina to, ko mēs Kristieši jau daudzus gadsimtus esam zinājuši no Svētajiem Rakstiem. Augstskolu mācību grāmatas gandrīz vienprātīgi apstiprina, ka jauna dzīvība sākas apaugļošanās brīdī. Piemēram E.L.Poters un J.M.Kreigs savā gramatā "Augļa un bērna patoloģija" saka: "Ikreiz, kad spermatozīds un olšūna apvienojas, tiek radīta jauna būtne, kura ir dzīva un turpinās dzīvot, ja kādu specifisku apstākļu dēļ neiestāsies tās nāve." 3. izd. (Čikāga: Medicīnas izdevēju gadagrāmata, 1975,) Kad spermatozīds savienojas ar olšūnu, ir izveidojies pilns ģenētiskais kods. Ar tā DNS, kas ietverts 23 vīrieša un un 23 sievietes hromosomās, visas šūnas sastāvdaļas jau eksistē; šis mazais bērns ir atsevišķa, unikāla cilvēciska būtne.

Apaugļota olšūna turpina savu ceļojumu pa olvadu līdz ieligzdojas dzemdes sienā. Jau 21.dienā sitas viņa mazā sirds. 35.dienā var redzēt pirkstus un 40.dienā(5,7nedēļas) var uztvert smadzeņu aktivitātes viļņus. Tuvojoties devītajam mēnesim, kad viņa sirds pārpumpē apmēram 250 galonus asiņu dienā (1galons=3,8litri, Tulk.piez.), mazulis ir gatavs dzimšanai. Patiešām, tas ir Dieva brīnums.

Vai bērns ir gribēts, vai nē, viņš ir jauns dzīvs cilvēks, kas radīts pēc Dieva tēla. Neskatoties uz mūsu domām par to vai bērns ir perfekts, vai nē, no brīža, kad viņš ticis ieņemts, tēvs, māte, ģimenes, medicīna un citi ir atbildīgi par to, lai bērns tiktu audzināts, mīlēts un aizsargāts. Ģimenēm, baznīcai un draugiem ir jāpalīdz šiem vecākiem viņu vajadzībās, īpaši tiem, kas ir vientuļi. Mācītāji un draudžu locekļi ir atbildīgi par to, lai mācītu biblisko aicinājumu mīlēt, cienīt un aizsargāt bērnu no ieņemšanas līdz dabīgai nāvei. Mēs visi esam aicināti lūgt par jaunajiem tēviem un mātēm. Mēs esam mudināti cienīt un iedrošināt viņus, jo viņi uzņemas Dieva dotu privilēģiju iznēsāt, barot un audzināt savus bērnus mīlēt Kungu Jēzu Kristu, dzīvot pēc Viņa vārdiem un kalpot Viņam ar prieku.

Diemžēl, tas pats ateisms un sekulārais humānisms, kas noveda pie 70 000 ebreju nogalināšanas un gandrīz pie 60 000 latviešu noagalināšanas vai deportēšanas Otrā pasaules kara laikā, ir joprojām pie mums šodien. Piemēram, organizācija Planned Parenthood (Papardes Zieds) ir aktīva arī Latvijā. Tā ir organizācija Amerikā ar miljardiem dolāru lielu apgrozījumu, kas ir atbildīga par 255 015 bērnu noslepkavošanu ASV 2004.gadā. (Why trust Planned Parenthood by Pro-Life action ministries, St Paul, MN.) Viņi pretojas bibliskiem dzīvības un morāles principiem, kuri godā laulību un ģimeni. Pat pilnībā apzinoties briesmas, kuras rada nopietnas slimības, Planned Parenthood veicina gadījuma seksu starp pusaudžiem. Ignorējot slimības, vainas sajūtu, sāpes un haosu, kas nāk no netikumības kultūras, viņi aktīvi meklē, kā pārliecināt Latvijas Parlamenta locekļus pieņemt postošus, liberālus likumus, kas attiecas uz laulību, morāli un abortiem. Viņi cenšas iespiesties skolās, mēdijos un citās sociālajās organizācijās, lai veicinātu savu postošo ideoloģiju.

Kā Jēzus Kristus sekotājiem un Viņa miesas locekļiem, mums vienmēr rodas jautājums: “Ko ES varu darīt?” Pirmkārt, dzīvības svētums ir daudz kas vairāk, kā sociāls vai politisks jautājums. Tam jāklūst par manis paša sirds pārliecību, kas balstīta svētajā Dieva vārdā. Kā Jēzus Kristus sekotājiem tev un man personiski jānodod sevi dzīvošanai pēc Dieva vārda un priecīgi jāpakļaujas Viņam ar Svētā Gara palīdzību. Mēs izdzīvojam šo lielo patiesību, godādami dzīvību ar savu attieksmi, vārdiem un darbiem, kad mēs “turam visus godā.”(1. Pētera vēst. 2:17). Mēs apzināti un uzticīgi mācām dzīvības svētuma patiesības saviem bērniem un mazbērniem. Mes mācām viņus baznīcā, nometnēs skolā vai kur citur, kur vien to spējam. Visbeidzot, mes palīdzam aizsargāt vel nedzimušos bērnus, aicinot mūsu likumdevējus pieņemt likumus, kas padara abortus nelegālus un liek ārstiem atbildēt par dzīvības aizstāvēšanu un veicināšanu visās tās stadijās.

Ja mes esam iedrošinājuši kādu veikt abortu, vai arī pašiem tas ir bijis, mums jāzina, ka esam aicināti to nožēlot. Mēs esam mudināti nākt pie mācītāja vai kāda cita nobrieduša Kristieša un godīgi atzīties šajā grēkā mūsu Kunga Jēzus Kristus krusta priekšā. Mūsu žēlsirdīgais Kungs Jēzus dedzīgi vēlas, lai mēs dzirdētu brīnišķīgos Dieva žēlastības un līdzjūtības pilnos vārdus, “Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem” 1.Jāņa vēst.1:7. Viņš vēlas, lai mēs atstātu šausminošo vainas sajūtu un sirdsapziņas mokas par pašu bērnu nogalināšanu, pie krusta ar pilnīgu pārliecību, ka “Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas. “Romiešiem 8:1

Lai Dievs svētī, ka mēs staigājam ar mūsu Kungu Jēzu Kristu un Viņa Baznīcas sadraudzībā, lai mēs varam būt tie, kas žēlsirdīgi atdodam savus bērnus Kunga mīlošajās rokās, kurš teica “Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.” Jāņa ev.10:10.

Materiāls sagatavots ar Lutherans For Life (ASV) atļauju. Pārpublicējot atsauce obligāta.